

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 26 lipca 2024 r.

Poz. 5917

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.537.2024 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 17 lipca 2024 r.

Rada Miejska w Aleksandrowie Łódzkim

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739)

stwierdzam nieważność:

§ 15 pkt 3 lit. c tiret pierwsze w zakresie wyrazów „w zasięgu ponadnormatywnych standardów jakości środowiska” uchwały Nr III/34/24 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 14 czerwca 2024 r. w sprawie zamiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Aleksandrów Łódzki dla fragmentów obrębów A-2, A-7 i A-8.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 14 czerwca 2024 r. Rada Miejska w Aleksandrowie Łódzkim podjęła uchwałę Nr III/34/24 w sprawie zamiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Aleksandrów Łódzki dla fragmentów obrębów A-2, A-7 i A-8. Uchwała wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 20 czerwca 2024 r.

Treść uchwały wzbudziła wątpliwości organu nadzoru w zakresie dotyczącym ustalenia ograniczeń w strefach ochronnych od linii elektroenergetycznych, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim zawiadomienia z dnia 5 lipca 2024 r. znak: PNIK-I.4131.537.2024, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie zostały złożone wyjaśnienia Zastępcy Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2024 r., znak: GG.6722.2.2023.MM, w których podniósł między innymi, że ustalenia zawarte w § 15 pkt 3 lit. c uchwały wypełniają dyspozycje zawarte w § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Podkreślił, że zgodnie z zapisami uchwały realizacja zabudowy (w szczególności budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi) w strefie ochronnej od linii średniego lub wysokiego napięcia jest możliwa, o ile pomiary nie wykażą przekroczenia dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego, oraz na zasadach określonych przez zarządcę sieci.

W ocenie organu nadzoru powyższe wyjaśnienia nie mogą zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei

„tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza m.in.: wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia. W myśl art. 15 ust. 2 pkt 9 ww. ustawy, w planie miejscowym określa się szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

W obszarze objętym przedmiotowym planem miejscowym znajduje się istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV, dla której wyznaczono strefę ochronną o szerokości 38 m, po 18 m w każdą stronę od osi linii oraz linia elektroenergetyczna średniego napięcia 15 kV, dla której wyznaczono strefę ochronną o szerokości 15 m, po 7,5 m w każdą stronę od osi linii (§ 15 pkt 3 lit. a i b uchwały). W zasięgu ww. stref, zgodnie z zapisem § 15 pkt 3 lit. c tiret pierwsze uchwały obowiązuje: „zakaz lokalizowania budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi w zasięgu ponadnormatywnych standardów jakości środowiska”. Powyższy zapis stoi w sprzeczności z zapisami § 15 pkt 3 lit. a i b uchwały, gdzie wyznaczone zostały szerokości stref, w których zakazuje się zabudowy na pobyt ludzi, wskazuje on bowiem, że ograniczenie obowiązuje w zasięgu ponadnormatywnych standardów jakości środowiska. Wyznaczenie strefy ochronnej w pasie przylegającym do urządzenia przesyłowego podyktowane jest koniecznością ochrony ludzi i mienia przed negatywnymi skutkami oddziaływania tych urządzeń, przed skutkami awarii linii energetycznej, jak również niebezpieczeństwami związanymi z pracą urządzeń elektrycznych w tej strefie. Ponieważ obowiązujące przepisy prawa nie zawierają szczegółowych regulacji w zakresie szerokości stref ochronnych od linii elektroenergetycznych oraz ograniczeń w nich występujących, zatem to właśnie w planie miejscowym należy te ograniczenia jednoznacznie określić. Wbrew twierdzeniom Gminy Aleksandrów Łódzki, w przedmiotowym planie miejscowym ograniczenia te nie zostały określone w sposób jednoznaczny. Jak bowiem wynika z § 15 pkt 3 lit. c tiret pierwsze uchwały, w powyższych strefach obowiązuje zakaz lokalizowania budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi w zasięgu ponadnormatywnych standardów jakości środowiska, co oznacza, że zakaz ten obowiązuje o ile pomiary dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego wykażą takie przekroczenia. Opisane wyżej ustalenie planu jest zatem nieprecyzyjne i uzależnia odczytanie jego postanowień od przyszłych pomiarów pola elektromagnetycznego. Tym samym o ograniczeniach obowiązujących w strefach ochronnych od linii elektroenergetycznych będzie decydował de facto podmiot dokonujący powyższych pomiarów.

Ponadto, zasadne jest podkreślenie, że plan miejscowy, jako akt prawa miejscowego powinien stanowić zbiór zapisów i ustaleń regulujących zasady i warunki zagospodarowania terenu poprzez nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia. Odwołanie się w zakresie szczegółowych warunków realizacji sieci elektroenergetycznej do ogólnych przepisów odrębnych, co przytoczono w wyjaśnieniach (§ 11 i § 314 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie [Dz. U. z 2022 r. poz. 1225]), stanowi pominięcie obligatoryjnej części regulacji planistycznych, jak również przekazanie ustawowych kompetencji Rady Miejskiej, w zakresie określenia zasad i warunków zagospodarowania terenu, podmiotowi dokonującemu pomiaru pól elektroenergetycznych.

Stanowisko organu nadzoru znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 1151/16, gdzie podniesiono: „Zaznaczyć należy, że skoro linie elektroenergetyczne już istnieją, to tym bardziej przy sporządzaniu planu miejscowego, ich przebieg powinien być precyzyjnie wskazany na rysunku planu, zaś ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, jakie wynikają, w związku z ww. infrastrukturą, winny być w sposób jednoznaczny określone w planie miejscowym, co wynika wprost z wymogu art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p.” Z kolei w wyroku z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 2119/17 Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił: „Umieszczenie sieci uzbrojenia terenu powoduje to, że należy wyznaczyć także pasy technologiczne (strefy ochronne), w granicach których wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Oczekiwanie, że ograniczenia

w zagospodarowaniu terenu pojawią się przy projektowaniu przebiegu danej sieci infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi na etapie uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę dowodzi tego, że Rada Miejska (...) zrzeka się swych kompetencji ustawowych w zakresie określania zasad zagospodarowania terenu na swoim terenie, co jest niedopuszczalne w świetle art. 3 ust. 1 u.p.z.p.”

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stwierdzenie, że w rozpoznawanej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części wskazanej w sentencji, stało się konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego